

Pletení se věnují i muži a udávají trendy

Baví mě, jak mi pod rukama vzniká něco, co pak mohu nosit, říká Hana Stuchlíková, krajinná projektantka, která se zamilovala do pletení.

■ Veronika Dawidowicz

Táhlo vás to k pletení odmalička?

Jako malá jsem zkoušela háčkovat, ale nevydržela jsem u toho. Ruční práce jako vyšívání mne ale bavily. A moc jsem si přála umět šít.

Takže láska k pletení přišla časem?

Život mi nastavoval do cesty kamarádky, které pletly. Já je fascinovaně sledovala, ale přišlo mi to moc složité. Třeba na vysoké jsem měla kamarádku Martu z Telče, ta uměla nádherné kousky. Namotivovala mne to zkusit, ale nešlo mi to, tak jsem jehlice po mamce a pár koupených klubek zase schovala.

Co vás na pletení baví?

Jsou tam dvě roviny. Jednak je to skvělý čas, kdy si sednu s pletením do křesla a dopředu si chvilu o samotě. Proto miluju pletení v noci. Je to natolik soustředěná práce, že si pak často uvědomím, že při pletení odbíhám i ke svým pracovním záležitostem a hledám v mysli různá řešení. Druhá rovina je o pletací komunitě.

V Česku je pletací komunita?

Odhaduju, že v České republice jsou nás stovky až tisíce, co pleteme. A ve světě? To už vůbec nedokážu odhadnout. Lidé z komunity se potkávají osobně nebo i v online prostředí. Myslím, že v době covidu, kdy byly restriktce s vycházením, nám tento koníček velmi pomohl od řady psychických potíží. Jednak tím, že vás to nutí se zklidnit, a za druhé právě v té možnosti se domluvit a setkat se na online pletení.

Když to spočítáte a upletete si třeba svetr, nevyjde vás levněji koupit ho někde v obchodáku?

Je třeba srovnávat totožné věci. Obchody s oblečením nabízejí věci z akrylu a ještě z dovozu, kde jsou často vyráběny za minimální mzdu. Těmto kouskům prostě nejde finančně konkurovat.

Když moje dcera začala chodit do lesní školky a měli jsme dětem zajistit teplé oblečení, věděla jsem hned, že ji tam pošlu vybavenou mými napletenými kousky. Už od mala na ni pletu z takzvané merina super wash. To je vlna, která je upravena tak, aby nekousala, ale zachovává si tepelné vlastnosti.

Když si pletete pro sebe, započítáváte obvykle jen náklady na pořízení příze, maximálně na nákup jehlice. Ne však už svůj čas.

Proč pletete? Je to relax, nebo ta možnost uplést si, co se vám líbí?

Je to obojí. Baví mě, jak mi pod rukama vzniká něco, co pak mohu nosit. Mohu si uplést kousky oblečení, které mi padnou k dalším věcem z šatníku. Mohu si uplést věci na parné léto, z lněných materiálů, nebo z vlny do velkých zim. Výběr materiálů a vzorů je nyní velký a mám seznam věcí, které bych chtěla uplést. K tomu bych ale potřebovala minimálně jeden další život. (smích)

Pletete spíše na sebe nebo na děti?

Můj první větší kousek byl šátek z Malabriga Rios, což je tlustá merino příze. Ale následně jsem spíš pletla na děti. Uplést svetr na dítě je mnohem rychlejší.

Když se před adventem 2021 narodila moje druhá dcera, měla jsem v jihlavské porodnici jehlice a doplétala si tam svetr pro sebe na zimu. Po propuštění domů jsem si namyslela kolekci malých novorozeneckých svetrů a vestiček a každý večer upletla jeden kousek. Tak rychle jsem od té doby už nepletla. (smích)

Kdy si na pletení najdete čas, když máte vaše dítky?

HANA Stuchlíková Kašpaříková říká, že nejtěžší je vytrvat. Foto: archiv - hsk-

Občas to nevychází a mám v pletení dlouhou pauzu. To mi pak svrbí ruce. Hodně cestuji vlakem a autobusy. Beru si tak pletení často na cesty. A jednou za čas s kamarádkami z rožnovského dámského klubu jezdíme na pletací víkend do zahraničí.

Vloni jsme byly v Krakově a letos ve Vídni. Tam jsem i dopletla šaty UNICEF na dceru. Mají na sobě řadu dětí držících se za ruce. Dcera říká, že jsou to spolužáci ze školky a vyjmenuvává jejich jména. Koupí návodů jsem přispěla na organizaci UNICEF. Takže mě hřeje i malý pocit pomoci.

Existuje nějaká skupina „pletařek“? Někjaký kroužek pro dospělé?

Těch skupin lidí, co pletou, je spousta. Myslím, že v každém městě bude někdo, kdo se schází.

Protože pocházím z Brna, tak vím o tamní silné pletařské komunitě, kterou zaštiťují Vlněné sestry, což jsou dvě skvělé dámy, které si otevřely obchod s přízemi a vozí k nám do republiky naprosto luxusní příze. Vlastně i jim vděčím za mnohé. Vždy byly ochotné pomoci a poradit, jak s technikou pletení, tak s výběrem příze na konkrétní kousek oblečení.

Každý rok se také slaví Mezinárodní den pletení na veřejnosti a často v parcích na dekách tak můžete potkat řadu lidí, co pletou. Termín je stanoven na druhou sobotu v červnu.

Co je na pletení nejnáročnější?

Myslím, že se odhodlat a vytrvat. Zbytek často přijde sám. Jsou věci, které jsou na pletení samozřejmě složitější. Ale není to závod a je to o tom, že když budete chtít zůstat u pletení jednobarevných šál bez vzorku, tak můžete. Ale člověku to nedá a má tendenci se učit dál. A v dnešní době jsou možnosti, jak se učit, velké.

Kde sháníte předlohy pro vaše výtvořky?

Existuje internetový portál pro pletařskou komunitu. Jsou tam návody zdarma a firmy zde prezentují svoje příze. Můžete si zakládat „projekty“, co pletete, jaké na to máte jehlice, jak vám vychází vzorek, žádat o rady, komentovat.

Do toho existují zahraniční nakladatelství, která vydávají knihy a časopisy pro pletaře a pletařky. Jsou tedy často v angličtině. Ale musím přiznat, že v angličtině se plete mnohem lépe než v češtině. Zkratky jsou kratší a přehlednější. A vlastně není ani nutné ten jazyk znát.

Myslíte si, že pletou i muži? Znáte nějakého?

Samozřejmě! Snad největší pletařský guru je Stephen West z Amsterdamu. Ten člověk je neskupečný. Udává trendy. Je to designer a navrhuje svetry, šátky, čepice, dokonce navrhl kolekci zimních svetrů a oblečků na psy. Fascinují mě jeho kombinace barev, druhů přízí a technik. Já od něj miluju šátky, do kterých se v zimě zabalíte a není vám zima.

Potkaly jsme se na akci jihlavské knihovny na náměstí. Půjčujete si knihy o pletení i tam?

V Jihlavě máme naprosto skvělou Městskou knihovnu. Poprosila jsem je totiž, jestli by nenakoupili i nějaké zahraniční knihy s pletením a byli by volní. Takže tu máme knihy s luxusními návody třeba od Kate Davis, nebo Stephena Westa. A nakoupili i knihy 52 weeks od shawls, tedy 52 týdnů pletení šál, kdy si každý týden můžete uplést jednu šálu, nebo 52 weeks of easy knits, kde si vyberete třeba i ponožky a čepice.

Věnujete se něčemu dalšímu kromě pletení?

Ano, splnil se mi dětský sen a šiji. Prokládám svou práci krajinné projektantky, kdy často musím sedět u počítače s tím, že si sednu za šicí stroj.